

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Έτος πρώτον· έν 'Αθήναις,
που πλουτίζουν οι κηφήνες.

Χίλια όκτακόσια όγδοϊντα τέσσαρα
Μία νά ταιριάζη 'βρῆκα λέξι: ΚΑΙΣΑΡΑ

Ο Ρ ω μ η δ ε την εβδομάδα — μόνο μια φορά θά βγαίνη,
κι' όταν έχω έξυπνάδα — κι' όποτε μου καταβαίνει.
Συνδρομητάς δέν δέχομαι — γιατί δέν τους άνέχομαι,
κι' όσα φύλλα κι' άν κρατήσ — δέν περνάς συνδρομητής.

Δέν θά έχουμε τερτέρια — όπως πριν και νταραβέρια.
Γράμματα και πληρωμαί — αποστέλλονται σ' έ μ έ.
Μές 'στων φόρων την άντάρα — κι' ό Ρ ω μ η δ ε μας μια δεκάρα
Κι' ός την δίνη, όποιος θέλει — είδ' άλλίως δέν μάς μέλει.

Δέκα τέσσαρες του 'Ιουλλίου,
φωτιά 'στά πέρατα της ύψηλίου.

Είκοσιπέντε τώρα μετρούμε,
και όλοένα χρεωκοπούμε.

Κάτι περί Συνδικάτου. θέματος σπουδαιοτάτου.

Όσμος περιμένει σκασιμένος από φτώχεια
πό το Συνδικάτο τί διάβολο θά γίνη,
έν της δικαιοσύνης θά φύγουνε τά βρόχια
ένίς προπαγάνδας οι άρχηγοί εκείνοι.
όσοι λέν πως κάτι θά νά γενή, και άλλοι
θέ νά την γλυτώσουν σαν κύριοι μεγάλοι.

Οί Συνδικάτοι μένουν σ' ένός μεσίτου σπήτι,
όσ καμμιά νά βλέπουν Λαυρίου μετοχή,
σαν οι καυμένοι Παρασκευή και Τρίτη,
σαν τρελλοί κι' οι τρεις των 'μιλουνε μοναχοί.
Από την στενοχώρια προχθές οι φουκαράδες
σαν μεταξύ των της γρονθοπατινάδες.

Οί μενόμενοι μέσ 'στό σπήτι του Παπακωνσταντίνου
πρώτα μεγαλεία μέ πόνον ένθυμούνται,
όσ αλι των κυττάζουν μετά λυγμού και θρήνου
μέ βρισιαίς κι' οι τρεις των καταξυλοκοπούνται.
όσ τον άλλο φίλο νά καταφάγη θέλει,
όσ ούτε κανείς μεσίτης 'λίγο καπνό τους στέλλει.

Όδουμε τέλος πάντων κι' αυτό πως θά τελειώση,
όσ βαροί 'Εφίται τί διάβολο θά κρίνουν,
έν είμπορη κανέναν τον κόσμο νά γυμνώση,
όσ άλλοι έμπροστά του τά γόνατα νά κλίνουν
Όδουμε και ή Θέμις εάν θά συγχωρήση
έλλη προπαγάνδα την άγορά νά γδώση.

Είς τους όμογενείς μας καμμιά ποινη δέν πρέπει,
άφήσετε νά γίνη και άλλο Συνδικάτο,
ν' άρπάξη ό,τι μείνη 'στην έρημή μας τσίπη
κι' είς όλων τά παπούτσινα νά μην άφήση πάτο.
'Αφήσει' έλευθέρους αυτούς τους Συνδικάτους,
αν θέλετε την δόξαν κι' ασφάλειαν του κράτους.

'Αν πείση και σέ τούτους βαρειά ή καταδίκη,
είαν άπάται τόσαι στιγματισθούν και δόλοι,
θά προσβληθή σπουδαίως τό ΟΜΟΓΕΝΙΑΙΚΙ
και οι όμογενείς μας ίσως μάς φύγουν όλοι.
Και τότε φαντασθήτε τί συμφορά μεγάλη!
πεινά παντού και ψώρα, έρήμωσις και χάλι.

Θά κλείσουν τότε τόσα μαρμάρινα παλάτια,
θά λείψουν οι σουπέδες, θά λείψουν και οι απέλοι,
ή άμαξαις θά γίνουν των μεσιτών κομμάτια
και όλοι μέ σκυμμένο θά περπατούν κεφάλι.
Τό χαβιαρόχανό μας θά κλείση πέρα πέρα,
και ούτε θά πλουτίση κανείς μέ τον άέρα.

Αυτά συλλογισθήτε και χίλια τόσα άλλα,
και άρσειν πταισμάτων 'στους Συνδικάτους όστε...
δίν εκαμαν και άλλοι άκόμη πιο μεγάλα
κι' έπέρασαν έν τούτοις γενναίοι πατριώται;
'Ισως και τούτους πάλιν φιλοπατείας λόγοι
ήνάγκασαν ν' άρμειξουν έμάς τό σχολολόγι.

